

[Ministeren for offentlige arbejder.]

været fremme, f. eks. om — som det ærede medlem hr. M. Larsen (Kolding) var inde på — hvorvidt gader, der forbinder to hovedveje, kan komme i betragtning. Det afhænger noget af, hvad det er for gader, der er tale om, men det er et spørgsmål, vi kan se på i udvalget. Det samme gælder spørgsmålet om, hvorvidt belysningen bør falde ind under de udgifter, som refunderes af vejfonden, og det gælder ligeledes det i § 9, stk. 2, omhandlede spørgsmål om anvendelsen af det tilskud, der kan ydes kommuner, inden for hvilke der løber concessionerede omnibusruter.

Det er uundgåeligt ved en forhandling som denne at møde det spørgsmål, som de ærede medlemmer hr. Holmberg og hr. Asger Jensen fremdrog vedrørende bestyrelsen af vejfondens midler, nærmere betegnet den bemyndigelse, ministeren har til at give tilskud af vejfonden til anlæg af nye veje. Når jeg siger, at man ikke kunne vente andet, er det selvfølgelig med det i erindring, der foregik i fjor, da vi drøftede nedrivningen af Østifternes Kreditforenings hus ved H. C. Andersens Boulevard.

Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Holmberg, at det, folketinget vedtog i forbindelse med den omtalte drøftelse, efter min mening ikke gik ud på, at man pålagde ministeren at foretage en undersøgelse. Jeg opfattede vedtagelsen dengang således, at det siddende udvalg, som behandlede lovforslaget om tilskud til de offentlige veje og lovforslaget om bestyrelsen af de offentlige veje, skulle tage spørgsmålet op til undersøgelse. Det fremgik da også meget klart af debatten her i tinget, at det var udvalget, der skulle beskæftige sig med spørgsmålet, idet jeg gentagne gange — sammen med det ærede medlem hr. Heising — gjorde opmærksom på, at der ikke forelå noget direktiv i vedtagelsen, men en henstilling til udvalget om at tage spørgsmålet op. Det betyder selvfølgelig ikke og behøver ikke at betyde, at ministeriet og jeg ikke skulle beskæftige os med spørgsmålet — og selvfølgelig har vi set på spørgsmålet — når vi i ministeriet drøftede fremsættelsen af det foreliggende lovforslag. Det er imidlertid en meget vanskelig sag. Jeg tror, at også de ærede ordførere, der har været medlemmer af udvalget, vil erkende,

at det ikke er så ligetil at ændre den gamle bestemmelse om, at ministeren skal bestyre de midler, som stilles til rådighed til at bygge veje for. Man kan selvfølgelig sagtens anskueliggøre en eller anden fremgangsmåde, man kan pege f. eks. på finansudvalget eller på nedsættelsen af et særligt udvalg; men jeg tror, som jeg har sagt det tidligere, at amter og kommuner ville være meget dårligt stillet, hvis hver eneste vejfondssag skulle gennem finansudvalget eller et andet folketingsudvalg. Det ville besværliggøre administrationen, og det ville meget hurtigt bevirke, at repræsentanter for amter og kommuner kom og sagde: lad os få det lavet om igen. Jeg gentager, at jeg er klar til at drøfte spørgsmålet med det udvalg, der vil blive nedsat til behandling af lovforslaget, og det skal ikke fra min side møde modstand, hvis man kan finde frem til en ordning, der er bedre end den, vi har i dag. Det må nemlig stå klart for enhver, at det selvfølgelig altid vil være en lettelse for en minister ikke at have det store ansvar, som er forbundet med at fordele de meget store millionbeløb, det drejer sig om her, og at det ville være betydelig nemmere for ham at kunne henvise til, at et eller andet udvalg havde konfirmeret den pågældende sag. Derfor er spørgsmålet for mig af rent praktisk natur, nemlig hvordan vi kan finde den bedst mulige løsning.

Når tilskudsprocenten foreslås nedsat fra 85 til 80, har det en vis forbindelse med den diskussion, vi førte i fjor om tildeling af vejfondsmidler; betragtningen er den, at når tilskuddet nedsættes med 5 pct., kan måske interessen for at søge disse tilskud tænkes at blive noget mindre og interessen for, hvordan midlerne skal forvaltes, noget større, idet amter og kommuner selv skal betale lidt mere end før. Men det er dog ikke den eneste årsag til, at procenten er nedsat. Årsagen er desuden at finde i, at vi på en række andre områder har måttet forhøje satserne; og spørgsmålet om, hvor mange penge vi kan bruge på dette område, må derfor også gå med ind i disse betragtninger. Jeg skal som sagt være villig til i udvalget at drøfte, om det er muligt at finde andre former for tildeling end dem, vi har i øjeblikket.

Det ærede medlem hr. Holmberg drog håndlæsningsbestemmelsen med ind i de-